Mehmet Yaşın

G E N İ Ş – A İ L E

Ahşap merdivenleri gacır g u c u r g ı c ı r
Tuvalet için uyansan bütün ev uyanır.
Büyükbaba, büyükanne, dizi dizi torun, damatlar ile gelinler
yaşayıp giderler öyle alt alta üst üste
dört duvarı rutubet bir çatı altında. Ve koca odaları
nefes darlığı veren insana... Bekleme Salonu'ymuş gibi devletin
yasakları, cezaları öğrendiğin geniş-aile evindesin.

Rüzgâr eser yaprak düşer k u ş u ç a r
ama mevsim değişmez orada.
Doğan bebeklere ölülerin ismini verir Büyükbaba.
Mümkün değil kimseye içini açamaz ev, mülk sahibi de dahil
didişip dururlar birbirleriyle. Laf ola o canımlar cicimler...
Aile birliğ'ni pekiştiren iç düşmandır gelinler,
bir teyzekızı da olabilir eve lazım öteki ya da içgüveysi.

Her akşam Şabat'tır g e n i ş – a i l e y e
başında kippası Tora okur Büyükbaba evdeki ahaliye.
Dışarıda kıyamet kopsa kime ne?
Kendilerinden başkası giremez kalplerinden içeriye
ne de inşaat izni binlerce yıl önce alınmış Cennet'teki araziye.
Teknoloji meraklısı bir şeriat devleti kadar
post-moderndir geniş-aile, bel bağlamaz fala mala, batıla,
yatırım yapar binlerce yıl sonrasına.
Pluto'nun uydusu Charon'da koloni kuracak olan
ilk birimdir mesela homosapiens adına.

Kendi kendisini sansür eder s ü r ü y l e k a d ı n
herhalde uzay üssünde bile, refah içinde sürsün diye hayatı.
Ataerkil otoritenin kesesi dolucaysa hele,
ondan sebeplendiği kârları
zarar görmey'cek kadar feminist olur geniş-ailenin kadınları.
Mimar çıkarlar çizdikleri ev planını eve onaylatarak.
Gazetecilik yaparlar, acaba Büyükbaba ne diy'cek diye
ölçe tarta yazarak uzak aile dramlarını.

Oysa kendi ailendir doğal hak olarak tecavüz eden r u h u n a
doğduğun andan ölümüne dek.
Başta Büyükbaba ve evin erkekleri yanında kadınları da,
sıra ile değil hep bir arada.
Geniş-aile evidir ensestin doğup büyüdüğü yer.
Çocuk yine de bağlanır aile büyükler'ne hem nasıl bir sadakatle!
Hani tecavüzcüsüyle imam nikahı kıyılan kadın
ona âşık olur ya sonunda bu şiddete katlanabilsin diye
ve neredeyse bir özgürlük hissiyle boyun eğer ya
kanıksadığı baskılara... İşte böyle,
insan tuhaf yaratık alışıyor herşeye.

(Ama sen alışma H a y r i y e .)

Lefkoşa, 2016